

Édesjólajosom

PRÓZA - LXII. évfolyam, 27. szám, 2018. július 6.

Simán elköltöztünk. Nem volt semmi fakszni, átmentünk és kész. Pakoláosztunk, anyáztunk és most itt vagyunk. Erdőszélen, öreg nénik. Gesztenye néz be az ablakon. Most éppen két galamb sütkérezik az ágon, nem hallok semmit. Könnyen lehet, hogy már süket vagyok, de látom, egymással szemben napfürdőznek álmatagon. Azt hittem ma ébredéskor, még mákonyos szemekkel a fényesen zizegő levelek láttán, hogy már a temetőben vagyok kinn. Ott van ennyi sok fa, padok és csend a melengető napsütésben. Vagy mégis a vágyott mennyország. Az a megváltás, hogy nézek egy szépséges temetőt, szépen, csendben.